

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 1.212,59 zł (jeden tysiąc dwieście dwanaście złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie licznymi od kwot:

- 547,67 zł (pięćset czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) od dnia 20 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty;

- 664,92 zł (sześćset sześćdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) od dnia 14 października 2021 roku do dnia zapłaty

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 641,70 zł (sześćset czterdzieści jeden złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od:

- powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 732,11 zł (siedemset trzydzieści dwa złote jednaście groszy)

- (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. kwotę 894,80 zł (osiemset dziewięćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt groszy)

tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 185/22

UZASADNIENIE

W dniu 1 marca 2022 roku powód - (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.208,89 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od

kwoty 1.150,37 zł od dnia 20 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.058,52 zł od dnia 14 października 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł

o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, iż w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy dwóch pojazdów marki F. (...) nr rej. (...) i R. (...) nr rej. (...), uszkodzonych w wyniku zdarzeń drogowych. Z tytułu przeprowadzonych napraw powód wystawił faktury, w zakresie których pozwany, będący ubezpieczycielem sprawców szkody, uznał wszystkie wymienione w nich czynności, obniżył jednak stawkę za rbg, zakwestionował współczynnik odchylenia dla materiałów lakierniczych pomimo, że powód nie stosuje lakierów S./N., a jedynie lakiery o wyższych standardach i parametrach, co uzasadnia współczynnik 121%, oraz koszty obsługi szkody i mycia pojazdu, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady Technicznej. Na dochodzone roszczenie składa się uzupełniające odszkodowanie w wysokości 1.150,37 zł i 1.058,52 zł Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że powód nabył przedmiotowe wierzytelności w drodze umowy cesji.

(pozew k. 6-9)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Pełnomocnik wyjaśnił, że na gruncie szkody nr (...) ubezpieczyciel wypłacił tytułem kosztów naprawy kwotę 2.354,87 zł uwzględniając kwotę udziału własnego – 700 zł, natomiast na gruncie szkody nr (...) kwotę 5.863,41zł. Wskazał, że pozwany wyliczając należne odszkodowanie zweryfikował stawkę za rbg oraz współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych, ponadto nie uwzględnił kosztów mycia i obsługi szkody. W zakresie dwóch ostatnich pozycji podniósł, że koszty mycia i sprzątnięcia auta są zawarte w stawce za rbg, z kolei koszt obsługi szkody nie stanowi kosztu naprawy pojazdu i nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą. Finalnie pełnomocnik zwrócił uwagę, że to powoda obciąża powinność wykazania, że koszty naprawy pojazdu, w tym stawka za rbg, ma rynkowy charakter.

(odpowiedź na pozew k. 89-92.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N..

(wyciąg z kontraktu handlowego k. 58, wyciąg z umowy współpracy k. 59, oświadczenie k. 60, okoliczności bezsporne)

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki F. (...) nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 3 czerwca 2021 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanego, w ramach umowy zawartej z pozwanym Towarzystwem (...).

W dniu 15 czerwca 2021 roku poszkodowany zlecił naprawę w/w pojazdu oraz przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą jemu względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej AC.

Na potrzeby naprawy powód sporządził stosowną kalkulację, w której m.in. uwzględnił stawkę za rbg w wysokości 220 zł netto, koszt mycia i sprzątnięcia pojazdu (110 zł netto – 0,5 rgh), jego dezynfekcji (110 zł netto), przyjęcia i obsługi szkody (220 zł netto), utylizacji materiałów (50 zł netto), a także współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 3 sierpnia 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.013,78 zł z terminem płatności do dnia 19 sierpnia 2021 roku, którą dnia 5 sierpnia 2021 roku wraz z wezwaniem przesłał pozwanemu na pocztę email.

Z tytułu przedmiotowej szkody na rzecz powoda została wypłacona kwota 5.863,41 zł

W wiadomości email z dnia 20 sierpnia 2021 roku powód wezwał pozwane Towarzystwo do dopłaty kwoty 1.150,37zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu przeprowadzonej naprawy pojazdu.

(faktura k. 12-13, umowa cesji k. 14 i 15, wydruk wiadomości email k. 17i 18, zlecenie naprawy k. 19, upoważnienie k. 20, kalkulacja naprawy k. 24-29, okoliczności bezsporne)

Powód podjął się także naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 16 września 2021 roku. Również ta szkoda była likwidowana z umowy AC poszkodowanego, zawartej z pozwanym Towarzystwie (...).

W dniu 23 września 2021 roku poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu oraz przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej.

Na potrzeby naprawy powód sporządził stosowną kalkulację, w której m.in. uwzględnił stawkę za rbg w wysokości 220 zł netto, koszt mycia i sprzątnięcia pojazdu (110 zł netto – 0,5 rbh), jego dezynfekcji (110 zł netto), przyjęcia i obsługi szkody (220 zł netto), a także współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%.

W związku z wykonaną naprawą powód wystawił w dniu 29 września 2021 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 4.113,39 zł z terminem płatności do dnia 13 października 2021 roku, którą 4 października 2021 wraz z wezwaniem przesłał pozwanemu, jako załącznik do wiadomości email. Na fakturze była informacja o wpłacie kwoty 700 zł tytułem udziału własnego.

Z tytułu przedmiotowej szkody na rzecz powoda została wypłacona początkowo kwota 996,06 zł a następnie kwota 1.359,81 zł.

W wiadomości email z dnia 13 października 2021 roku powód wezwał pozwane Towarzystwo do dopłaty kwoty 2.418,33 zł. tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu przeprowadzonej naprawy pojazdu.

(faktura k. 34, umowa cesji k. 35 i k. 36, wydruk wiadomości email k.37 i 38, zlecenie naprawy k. 29, upoważnienie k. 40 i 41, kalkulacja naprawy k. 46-50, potwierdzenie transakcji k. 52 i 54, okoliczności bezsporne)

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu D. D., uwzględniający zastosowanie w naprawie części oryginalnych, współczynnika kosztu materiałów lakierniczych +21%, przy średniej stawce za rbg na poziomie 220 zł netto stosowanej przez (...) na terenie województwa (...), wyniósłby 6.095,17 zł brutto. Do nieuzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu należy zaliczyć koszty mycia i czyszczenia pojazdu, utylizacji części, przyjęcie obsługa szkody w łącznej kwocie 602,70 zł. w kwotach odpowiednio 30 zł netto (36,90 zł brutto) i 50 zł netto (61,50 zł brutto). Koszty te są częścią procesu technologicznego naprawy i wchodzi w zakres kosztów, o których mowa w OWU AC. Koszty mycia i czyszczenia ustalone przez powoda są zawyżone w stosunku do rzeczywiście występujących kosztów w wyspecjalizowanych myjniach.

Koszty te nie zaliczają się do kosztów naprawy i nie są operacją naprawczą.

Zwiększenie kosztów materiałów lakierniczych o 21% nie pozostaje w sprzeczności z OWU AC.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 109-131.)

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu R. (...), uwzględniający współczynnik kosztu materiałów lakierniczych +21%, przy średniej stawce za rbg na poziomie 220 zł netto stosowanej przez (...) na terenie województwa (...), wyniósłby 4.099,22 zł brutto. Do nieuzasadnionych kosztów naprawy przedmiotowego samochodu

należy zaliczyć koszty mycia i czyszczenia pojazdu, przyjęcie obsługa szkody w łącznej kwocie 393,60 zł. Koszty te są częścią procesu technologicznego naprawy i wchodzi w zakres kosztów, o których mowa w OWU AC. Koszty mycia i czyszczenia ustalone przez powoda są zawyżone w stosunku do rzeczywiście występujących kosztów w wyspecjalizowanych myjniach.

Koszty te nie zaliczają się do kosztów naprawy i nie są operacją naprawczą. Ustalone przez powoda w kalkulacji numer (...) z dnia 19 września 2021 roku koszty naprawy pojazdu marki R. (...) były celowe i ekonomiczne z uwzględnieniem umowy ubezpieczenia AC za wyjątkiem kosztów mycia/sprzątania pojazdu i przyjęcia/obsługi szkody.

(pisemna opinia biegłego sądowego k. 153-181)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzeń komunikacyjnych, w wyniku których uszkodzone zostały samochody marki F. (...) i R. (...). W dacie szkody właściciele pojazdów łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osłą sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowe pojazdy, z tytułu czego wystawił faktury VAT. W fakturach tych uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 220 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średniej stawki stosowanej przez autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki”. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania, a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowego umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W treści opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez (...) działające na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Zaznaczenia wymaga, że poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody, to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym. Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym. W ten sposób biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się w granicach od 170 zł netto do 260 zł netto. Powyższe prowadzi do wniosku, że stawka przyjęta przez powoda (220 zł netto), spełnia kryterium rynkowości. W tym miejscu należy zaznaczyć, iż opinie biegłego G. P. stanowią przekonujący i miarodajny dowód w sprawie, a pozwany nie zdołał ich podważyć w w/w zakresie. W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowany w świetle postanowień umowy ubezpieczenia był uprawniony do naprawy uszkodzonego pojazdu wg stawki 220 zł netto za rbg.

W ocenie Sądu powód był również uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Na tę okoliczność powód nie tylko przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...), na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...)/N., ale również oświadczenie, w którym szczegółowo wyjaśnił, w oparciu o jakie przesłanki przyjmuje odchylenie na materiałach lakierniczych na spornym poziomie. Treść ostatniego z przywołanych oświadczeń daje asumpt do wniosku, że odchylenie to nie zostało przez powoda przyjęte w dowolny, nie poddający się weryfikacji sposób, a podstawą takiego działania była dogłębna analiza kosztorysów z daty przed dokonaniem obniżki wartości materiałów lakierniczych w systemie A. i po tej obniżce. Powyższe pozwoliło na ustalenie, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez A. obniżkę.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się natomiast żądanie powoda w odniesieniu do kosztów utylizacji materiałów oraz obsługi szkody i mycia i sprzątania pojazdu.. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej, lecz zasadnej stawce serwisowej za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, której to powinności nie sprostał. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś sam koszt obsługi w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywiście podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Wreszcie, na co wskazał biegły w opinii, opisane koszty nie zaliczają się do kosztów naprawy i nie są operacją naprawczą.

Zasadny okazał się natomiast koszt dezynfekcji pojazdu, która to czynność wynikała z poszanowania zasad bezpieczeństwa w ogłoszonym wówczas na terenie kraju stanem pandemii.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o wystawione faktury VAT oraz opinię biegłego sądowego Sąd przyjął, że celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy samochodu F. (...) w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 3 czerwca 2021, wyliczony zgodnie z OWU AC, wynosi 6.411,08 zł brutto. Należy w tym miejscu wskazać, iż strona pozwana poza pozycjami dotyczącymi kosztów rbg, mycia, sprzątania, utylizacji części, dezynfekcji i obsługi szkody, nie kwestionowała pozostałej wartości. Wobec powyższego kwota wskazana na fakturze powinna ulec zmniejszeniu o kwotę 602,70 zł brutto, która obejmuje koszt mycia i sprzątania (110 zł netto), przyjęcia/obsługi szkody (220 zł netto), utylizacja części (50 zł netto), dezynfekcji pojazdu (110 zł)

Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powodowi kwotę 5.863,41 zł, do dopłaty pozostaje więc kwota 547,67 zł.

Podobna argumentacji dotyczy naprawy pojazdu marki R. (...). Zgodnie z faktura VAT koszt naprawy pojazdu wyniósł 4.113,39 zł. Od tej kwoty należy odjąć dodatkowe koszty jak mycie/sprzątanie pojazdu i obsługa szkody tj. kwotę 393,60 zł. Dodatkowo zgodnie z zawartą umową ubezpieczenia AC odszkodowanie pomniejszało się o udział własny wynoszący każdorazowo 700 zł . Wobec powyższego zasadna kwota odszkodowania wynosi 3.019,79 zł. Pozwany wypłacił kwotę 2.354,87 zł., a zatem do dopłaty pozostaje kwota 664,92 zł.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 1.212,59 zł., oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie

była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionych faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 641,70 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść.

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda kwotę 732,11zł, od pozwanego kwotę 894,80 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.